Ner 248. ROK 1839. PONIEDZIAŁEK 28 PAŹDZIERNIKA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10 miesięcznie Złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Iwona W.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Witomił.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiéj	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
26	6	27" 6''', 579	+ 2°, 1	2", 32	PPn Wschodni słaby	Pochmurno	Deszcz
	2	7, 002	+ 2, 8	2, 37	WPn Wschodni słaby	,,	
	10	7, 361	+ 1, 9	2, 35	Wschodni mocny	,,	
27	6	7, 139	+ 1, 6	2, 29	Wschodni słaby	Pochmurno	
	2	6, 752	+ 1, 4	2, 03	WPn wschodni mocny	,,	
	10	6, 839	+ 0, 3	1, 49	Pn Wschodni średni	,,	Snieg

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 5 Października. —

Król Ludwik Filip zaczął dziś 67 rok życia. Żaden z jego przodków nie doszedł do 60 roku.

Don Carlos, jak donoszą tutejsze dzienniki, przesyła codziennie list do Paryża, żądając pozwolenia udania się do Salcburg. Zdaje się, że rząd francuzki postanowił nie pierwéj wydać mu passport za granicę, aż Hiszpanija zupełnie uspokojoną zostanie.

Pan Pontois opuścił wczoraj Paryż, udając się na swoją posadę do Konstantynopola.

— Dnia 7 Października —

Cour. Fran. mówi: Pan Guizot udał się wczoraj do Fontainebleau, gdzie uroczystości trwać będą do dnia 10 b. m. Zluzował on hrabiego Molé. Pan Thiers jest jedynym z pomiędzy snakomitych naszych polityków, który nie przyjął zaproszenia do Fontainebleau.

La Presse utrzymuje, że pan Pontois przed odjazdem do Konstantynopole, otrzymał tytuł hrabiego.

Rząd ogłasza dziś następującą telegraficzną depeszę z Madrytu 1 października: »Poseł francuzki do ministra spraw zagranicznych. Rząd hiszpański przedłożył wczoraj senatowi projekt do prawa względem powszechnéj i zupełnéj amnestyi; dla wszystkich osób mających udział w przewinieniach politycznych popełnionych w ciągu ostatniéj wojny domowéj.

Słychać, że infant don Sebastian otrzymał pasport za granicę, złożywszy formalne przyrzeczenie, że nie będzie się już więcej mieszał w sprawy hiszpańskie.

Doniesienia z Alexandryi w gazetach marsylijskich, podają wiadomość o słabości Mehmeda Ali i jéj przyczynie. Miał on wpaść w gniew nadzwyczajny, kiedy jego minister skarbu Bohos Bey przedstawił mu jeneralny bilans, i zdawało mu się, że w nim dostrzegł niejakie błędy a nawet niektóre umyślne oszukaństwa. Kilkakrotne puszczenie krwi, zdaje się, że zupełnie usunęło słabość vice-króla. Nieukontentowanie między tureckiemi morskiemi żołnierzami w Alexandryi, codziennie wzrasta, i wielu z nich meldowało się w biurze statku pocztowego francuzkiego, aby za jego pośrednictwem wydobyć się z Egiptu. Nie można ich było przyjąć bez

paszportów, i rząd zdaje się dalekim od przychylenia się do tego ich życzenia.

Z Algieru piszą 27 b. m. Xiąże Orleanu przybył tu dziś o godzinie 8 z rana, po krótkiéj i szczęśliwéj przeprawie. Ciągłe salwy z bateryj lądowych i morskich, doniosły o jego przybyciu do portu, gdzie wszystkie handlowe i wojenne okręty, zatknęły swoje flagi. Jenerał gubernator w towarzystwie wielu znakomitych osób, z służby morskiéj i *maira* z Algieru, udał się do pałacu marynarki, na przyjęcie xięcia. Milicya afrykańska, i wojsko linijowe, utworzyły szpaler aż do pałacu rządowego, gdzie przygotowano pokoje dla J. K. Wysokości. Około południa xiąże przyjmował cywilne i wojskowe władze, a potém konsulów obcych mocarstw. Lud był licznie zgromadzony i okazywał najżywszą radość z powodu przybycia xięcia.

— Londyn 5 Października. —

Nie małe podziwienie sprawiła tu zawarta w wczorajszéj gazecie dworskiéj wiadomość, że JKMość mianowała pana Hodges, dotychczasowego jeneralnego konsula w Serbii, jeneralnym konsulem w Alexandryi. Pytają się tu powszechnie, dla czego pułkownik Campbell, który dotychczas z zupełném zadowoleniem rządu posadę tę zajmował, odwołany został z Alexandryi, właśnie w najkrytyczniejszych okolicznościach, jak są obecne. Przychylności zbytniéj dla Mehmeda Ali nie można temu dyplomatowi zarzucać, przeciwnie, ciągle on powtarzał lordowi Palmerston, iż przekonanym jest, że Mehmed Ali jakkolwiek mogłyby brzmieć jego oświadczenia, wkrótce chwyci się jakiego pozoru, aby się uczynić niepodległym. Żeby zaś polityka rządu angielskiego względem vice-króla nagle miała się zmienić, tego niemożna przypuszczać jeszcze bardziéj, ponieważ niedawno jeszcze w dziennikach ministeryalnych powtarzano stanowczo, że nie można przychylić się do żądań vice-króla, a nawet, że anglija musi się w téj sprawie odłączyć od Francyi i z innemi mocarstwami połączyć, jeśliby rząd francuzki nie chciał uczynić żadnego kroku przeciw vice królowi Egiptu. Dla tego z niecierpliwością oczekujemy niejakich wyjaśnień, względem powodu téj zmiany osób w konsulacie angielskim w Alexandryi.

— Madryt 1 Października. —

Wyrok amnestyi odczytany przez ministra sprawiedliwości i łaski na posiedzeniu wczorajszém senatu, brzmi jak następuje:

»1) Za wszystkie przestępstwa polityczne popełnione w czasie obecnéj wojny, stosownie do następujących postanowień, udziela się powszechna i zupełna amnestya. 2) Wszelkie zarządzone z powodu wspomnionych przestępstw śledztwa, zostają z dniem ogłoszenia niniejszego prawa zamknięte, a oskarżeni bezzwłocznie otrzymają wolność. Osoby te nawet, które już zostały osądzone, gdyby nawet znajdowały się na miejscu swego przeznaczenia, albo w drodze do niego, albo jeszcze w więzieniu, będą uwolnione i mogą spokojnie wrócić do swoich siedlisk. Toż samo tycze się tych, którzy w skutku kroków administracyjnych, uwięzieni, albo wygnani z swoich siedzib zostali. 3) Ci, którzy z powodów politycznych znajdują się za granicą, mogą wrócić do królestwa i żadna władza nie będzie mogła niepokoić ich lub prześladować z tego powodu. 4) Jeśliby rząd uważał, że obecność, któréj z osób objętych powyższemi paragrafami, w pewném miejscu mogłaby dla spokojności i dobra mieszkańców tegoż miejsca być niebezpieczną, w takim razie może osobie téj zabronić pobytu w tém miejscu na niejaki czas, który jednak nie może przechodzić trzech lat. 5) Wszystkie z powodów politycznych postanowione zajęcia i sekwestry, zostają zniesione. Zasekwestrowane lub zajęte własności zostaną zwrócone właścicielom w takim stanie, w jakim się znajdują przy ogłoszeniu niniejszego wyroku. 6) Osoby objęte niniejszém prawem, wrócą do swoich praw politycznych, bez żadnego zastrzeżenia, któreby im mogło być szkodliwém, otrzymują stopnie, zaszczyty i ordery, jakie posiadali w czasie, kiedy te odjęte im były z powodów politycznych. Te osoby wstąpią do klassy nieczynnych urzędników i rząd może je następnie stosownie do ich uzdolnienia i okoliczności umieścić. 7) Z powodu strat i obraz, jakie miały miejsce w skutku wojny, albo z powodów politycznych, żaden sąd nie może przyjmować skargi. Wyjęte od tego jednak są pospolite nie polityczne przestępstwa. 8) Ci którzy pieniądze publiczne, albo zasekwestrowane dobra z powodu niespokojności pod zarządem swoim mieli, pozostają podług praw istniejących odpowiedzialnemi za ten zarząd. 9) Jeżeli okoliczności nie dozwolą jednocześnie zastosować obecne prawo w wszystkich prowincyach państw, rząd zostanie upoważniony do wprowadzania go w użycie w tych przynajmniéj prowincyach, których obecny stan

tego dozwoli i postanowienia terminu, do którego zgłaszać się mają ci, którzy zechcą korzystać z amnestyi. 10) Wszystkie postanowienia zawarte w traktacie zawartym w Bergara i innych układach zawartych za przychyleniem się rządu, będą sumiennie szanowane. 11) Obecna amnestya, ważną jest nawet dla prowincyi zamorskich. Jeneralowie kapitanowie otrzymują polecenia, wprowadzić ją w użycie stosownie do potrzeb prowincyi i donieść o tém rządowi. 12) Skoro tylko stan kraju pozwoli, rząd przedłoży kortezom środki, jakie uzna za najstosowniejsze, ku naprawieniu szkód zdziałanych przez ostatnie niespokojności, i zatarciu ostatnich ich śladów. 13) Aby korzystać z dobrodziejstwa amnestyi, nieodbicie potrzebném jest, aby objęte w niej osoby, poddały się prawemu rządowi królowéj Izabelli II. i aby ci, którzy pozostają na półwyspie i pobliskich wyspach, uznali konstytucyę 1837 r. 14) Ci którzyby przed odstępstwo zawinili, odpowiedzialni będą za swoje czynności, tak jakby amnestya nie została wydaną.

Ja Królowa

(konstrasignował) Caramolino.»

Wyrok amnestyi przyjętym został powszechnie z żywą radością i tylko dziwią się tu dla czego teże wyrok został przedłożony kortezom, kiedy rząd ma prawo wydawać podobne postanowienia, nie pytając się izb o radę. Exaltowani, którzy ciągle usiłują ganić nawet najgodniejsze pochwały postępki rządu, uważają, że wyrok ten zanadto jest długi i drobnostkowy.

Izba deputowanych jest już w dostatecznéj liczbie zebraną, nie wątpią zatem o rozpoczęciu rozpraw nad projektami względem przywilejów i amnestyi.

Piszą z Madrytu 30 września. »Większość izby deputowanych postanowiła zaprojektować poprawkę do raportu kommissyi względem przywilejów, dla zadowolenia wszystkich stronnictw. Tak mocno jednak wierzą tu w rozwiązanie kortezów, że dziś wszyscy spieszyli do izby deputowanych, dla usłyszenia postanowienia rozwiązującego. To jednak nie miało miejsca. — Dnia 27 zrana przybył tu nowy poseł francuzki przy dworze hiszpańskim, margrabia Rumigny. Jechał on jak wiadomo przez prowincye baskijskie. Ci, którzy pilnie uważają postępowanie znajdujących się tu dyplomatów, utrzymują, że pan Rumigny nie dla tego udał się tą drogą, że goścince są wygodne, albo żeby miał tę słu-wę, że on pierwszy przebywał ją po sześciu latach; ale chcą upatrzeć w tém związek z gorliwością z jaką Francya życzy sobie zatwierdzenia przywilejów; mówią nawet, że poseł ten w przejeździe swoim miał kilka ważnych rozmów z mieszkańcami tych prowincyi.

Słychać, że rząd hiszpański postanowił udzielić lordowi John Hay, krzyż komandorski orderu ś Ferdynanda, za czynny udział, jaki tenże miał w układach z Marotem. Pułkownik Wylde także za podobneż zasługi ma otrzymać order, ale nie wiadomo dotąd jaki.

— *Bruxella* 28 *Września.* —

Mieszkańcy w Genewie Baron Fryderyk van Zuylen van Nyevelt został mianowany pomocnikiem (*attache*) przy poselstwie xięcia Chimaj w Hadze.

Czytamy w *Emancipation*: »Konie i bydło mogą się teraz zapisywać między pasażerów na kolejach żelaznych, urządzono bowiem dla nich nowy rodzaj wagonów czterokołowych, których spód prawie dotyka się ziemi. Ci podróżni nowego rodzaju, tę jeszcze mają w drodze korzyść, że mogą brać pożywienie w żłobach urządzonych wewnątrz powozów.

Hrabia Gaston von Auxy mieszkający w Mons otrzymał od króla hollenderskiego dziedziczny tytuł margrabiego.

— *Konstantynopol* 18 *Września.* —

Prawie codziennie otrzymujemy wiadomości o nowo nadeszłych okrętach, które albo z francuzką, albo z angielską eskadrą się łączą.

Wrażenie, jakie zebranie tak znacznych sił około Tenedos, czyni na ludność Konstantynopola, jest tak mocne, że zaledwie daje się słyszeć wzmianka o Egipcie, i tylko opanowanie kanału jest ciągle przedmiotem rozmowy. Wiemy tu wprawdzie, że instrukcye, jakie otrzymał admirał Roussin z Paryża, względem wypłynienia na morze Marmora, są bardzo ograniczone, ale też wiadomem jest z drugiej strony, że jeden paragraf tych instrukcyi, zaleca nie spuszczać z oka floty angielskiéj, tak, iż ta tylko w towarzystwie francuzkiéj, mogłaby się tu okazać.

Z Alexandryi donoszą, że między Ibrahimem paszą i seraskierem Kiamil paszą, powstało mocne rozróżnienie, które skutkiem jest jak zapewniają, militarnych rozporządzeń w Syryi i nad Eufratem.

Doniesienie Urzędowe.

Pisarz Trybunału I. Instancyi.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż nieruchomości w mieście żydowskim na Kazimierzu przy Krakowie pod L. 85 lit. *A*, pod L. 87 lit. *B*. i pod L. 210 w gminie X. M. Krakowa stojące, oddzielne wykazy hypoteczne mające, Starozakonnéj Pessli Kolchorowéj własne, na satysfakcyą summy złp. 6,000 Rozalii Lewensteinowéj należącéj się do obligu 17 września 1837 r. wydanego, a dnia 18 września 1837 r. w ks. XVI. ingros. pod N. 688 wciągniętego, sprzedane zostaną przez publiczną sądową licytacyą. Zajęcie tychże nieruchomości uskutecznione zostało przez komornika Koisiewicza w drodze wywłaszczenia aktem 27 października 1838 r. które dnia 31 stycznia 1839 r. do L. 63 hipotecznie wpisaném jest.

Cena szacunkowa wspomnionych nieruchomości na pierwsze wywołanie w summie złp. 18,000 monetą srebrną i warunki licytacyi, ustanowione zostały wyrokiem prawomocnym Trybunału I. Instancyi dnia 16 sierpnia 1839 r. zapadłym, które są następujące:

1) Chęć licytowania mający, złoży 1/10 część ceny pierwszego wywołania, to jest: złp. 1,800 w monecie grubéj, srebrnéj, polskiéj jako *vadium*, od którego składania wolną jest p. Rozalija Lewenstein, licytacyą tę popierająca wierzycielka.

2) Nabywca zapłaci w dni 14 po licytacyi podatki do Skarbu według prawa uprzywilejowane jakie się okażą.

3) Wskutek wyroku koszta licytacyi ustanawiającego zapłaci takowe nabywca za kwitem adwokata czynność tę popierającego.

4) Po dopełnieniu powyższych warunków otrzyma nabywca dekret przysądzenia i objęcie dom w posiadanie z obowiązkiem dotrzymania mieszkańcom kontraktów według przepisu art. 91 ust. exek.

5) Resztujący szacunek zapłaci nabywca według wyroków klassyfikacyą ustanawiających z procentem po 5/100 od dnia licytacyi bieżącym, gdyż równie od dnia licytacyi wszelkie przychody do nabywcy należeć będą.

6) Gdyby w ciągu dni 8 po licytacyi znalazł się pretendent ofiarujący o 1/4 część wyżéj, obowiązany takową wraz z *vadium* przed zgłoszeniem się złożyć w depozyt sądowy, lub do bióra Pisarza Trybunału.

7) Niedopełniający warunków licytacyi utraci *vadium*, wszelkie zaliczenia na szacunek uczynione, i nowa licytacya prócz tego na jego koszt i szkodę ogłoszoną będzie.

Do licytacyi takowéj wyznaczają się trzy termina.

1. na dzień 10 stycznia)
2. na dzień 12 lutego (1840 r.
3. na dzień 13 marca)

Licytacyą tę popiera z strony Rozalii Lewensteinowéj Adwokat Wincenty Szpor O. P. Doktor.

Wzywają się przeto wszyscy wierzyciele hipoteczni i osoby interessowane do złożenia produkcyj swych praw na pierwszym terminie licytacyi, która nastąpi w Sali Audyencyonalnéj Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa w domu pod L. 106 w Krakowie od godziny 10 rano posiedzenia swe zwykle odbywającego, oraz wszyscy chęć kupienia mający, dla których dokłada się to objaśnienie, że na każdym terminie stanowcze przysądzenie nastąpi, jak skoro chęć kupienia mający i ofiarujący cenę wywołania, zgłosi się.

Kraków dnia 24 października 1839 r.

Janicki.

Doniesienia prywatne.